

KELLET.

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Stain János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők

AZ ÉRTÉKESEBB CÍKKEK DÍJZÁRTATNAK
Kérjük meg nem adni nekünk vissza

Egészen desperálva voltunk már, hogy n
lesz ebből, midőn tiszteltetreméltó házigazdánk,
bányanagy ur kedélyesen, de kerekén kijelentett,
hogy hát az egész ünnepeket ugyanis, a kolozsvá
vendégeknek rendezték, nekik van mindenben e
sőségek; a vidéki t. cz. publicum tehát csak ug
fog enni kánni, ha marad.

Mig ugyanis, Romániában a román-azidó kérdés acut jellegű, kates kimenetelű „válságokat” idéz elő a miniszteri tárcák betöltésénél, addig nálunk ugyanezen kérdés a telek-állapotokban idéz elő lényeges módosulást. A mi szintén ritkán esik meg crisis nélkül. Hiába! A mi népünknek nincs több hajléka, mint egy darab malé, kenyér és egy porció pálinka; ez olyan könnyen megszereshető: a kertben — hol veteményt vagy gyümölcsöt hiába keresnél! — a kukorica csak megterem: a pálinka... hisz olyan közel van a korosma, alig egy pár lépés, aztán meg olyan olcsón adják, csak 2—3 krajczár, — aztán meg mirevaló a hitel. S így lassanként, alig észrevehetően — főképp ha egy kis ügyvédi perköltség, adó-executio, s az uszora is hozzá járul — eluszik a szép telek és a ház s minden, s az egykori jómódú parasztagra lesz földönfutó, beáll cselédnek vagy elmege napszámosnak, jó szerencse, ha nem kerül be — állami intézetbe — Szamosújvárra.

Igy vor gyökereit, így harapódzik el az a nagy szegénység, mely nyomasztó teherként nehezedik itt nálunk is a középp vallaira. Valóban az volna legnagyobb jövedelje, ki megszoktatná a kártató szorgalomra, munkálkodásra, a kivágyat tudna ébreszteni benne, hogy ne csak a mártól s primitív szükségleteiről, hanem a holnapról s még egyebekről is gondolkodjék.

Alig szótlan még valamit a közéleti ügyekről, pedig e téren is mennyi lendíteni való volna. Csak egy párt említek meg a közegészségügy köréből.

Készíthető hiány itt ugyanis, hogy mindaddig nem létezik egy kórház, a ki itt helyt lakna, segélyt azonnal igénybe vehetné a szenvedők. E feladatot azonban jelenleg egy az egyetemről csak közlebből hazakerült fiatal orvos teljesíti, ki egész előzettséggel siet segélyt nyújtani hozzáfutó szülők fölé. Bizony nagyon kevés áldozattal lehetne egy néhány szomszédos községgel vállaltva a kórházi állomást berendezni s alkalmas egyéniséget sem volna éppen olyan nehéz találni.

Hasonlóképp érezte mindenki a nyár folyamán egy tisztességes fürdőhely hiányát, a mit a hírtokosság néhány forinttal csinosan és észszerűen felállíthatna, nem volna kénytelen a nyári hónapokban nélkülözhetetlen fürdést a lovakkal és ökrökkel egy sorban a Szamos nyílt medrében élvezni.

Ma reggel korán a vészharangok zúgása ébresztette fel a későn felkelt álmakból s állította meg utjukban a munkára sietőket. Hirsch Á. urunk mintegy 500 szeker szalmája lett a lángok martalékává. Az az egy kicsiny tűzi feekendő bizony sok jó akaratot megfúrtolt oltás közben. Szerencsére csendes idő volt s a tűz tovább nem terjedett, hanem hát nincs mindig csendes idő s pár jó feekendő árán sok vagyon menteték meg már az emberek ott is, hol tűzoltó testület nincs, de van kellő számú feekendője a községnek.

Ha megemlítem még, hogy a nagyon is rövid nyár után időjárásunk már kezd észre fordulni, s hogy a szalmás gabona korántsem felelt meg a hozzá kötött várakozásnak — úgy vélem, mindent elmondhat, mit ez alkalommal egy levél szűk keretébe szoríthaték.

Maphisto.

Altalanos helyeslés a kolozsváriak, ellenmondás a vidékiek részéről.

Végre is Mátyás urat megröhanják: Adjon már enni!

Ma megtörtént a bibliai osoda másodszor is: a restaurateur, a ki csak 80 emberre készült, pompásan megtraktált 300 embert. Persze, egyik tál étel a másik után egy fél óráig várattat magára, míg t. i. az ételekzók, melyekkel a vendégsereg egy része evett, megtisztultak átvándorolt más asztalokhoz.

Az ételekkel s italokkal külsőben mindenki meg lehetett elégedve; ilyen körülmények között nagyon csekélyre kell redukálnunk gastronomic igényeinket. S ezeknek teljesen megfelelt a kocsi vendéglős konyhája és pinczéje. Jutányos áron adott olyan öt tál ételt, jőzden, tisztán készíve, hogy bizony Kolozsvárt akárhány kikiáltott restaurateur szokott megtraktálni 3 írtért sokkal gyöngyöbben.

Természetes, hogy ilyen kedélyes állapotban s egy olyan kedves házigazdával szemben a toaszt sem maradhatott el. Dr. Groisz Gusztáv egyetemi tanár kötelezte le a társaságot az által, hogy Juchó Ferenczre, a szeretetreméltó házigazdák példányképe s a marosújvári sóbánya kintő bányanagyára üdvözlő poharát; természetesen a társaság harsogó éljének követésként szavalt.

A bányanagy aztán sietett a sok ósintje jó kívánságot egy toasztban megköszönni s egyúttal Kolozsvárra, mint második hazájára, s a kolozsváriakra üdvözlő poharát.

Utána Frits Albert ügyvéd zárta be a felköszöntök sorát; az ő ékes szónoki modorában meleg szavakkal emlékeztet meg a derék bányászokról.

A józden elköltött közsebének úgy 5 óra tájt lőn vége.

Program szerint következett a holt Marosán tul egy festői magaslaton fekvő gróf Mikó-féle kastély és kert megtekintése. Egy jókora ladikon keltünk át oda s néhány perc múlva már gyönyörködhetünk a gyönyör-

(Albrecht főherczeg ő fensége fogadtatása.)

Fogaras, aug 12.

Albrecht főherczeg ő fensége s hó 10-én estvől 8 órakor érkezett meg, katonai körutjában Fogarasba Bauer altábornagy s erdélyi katonai főparancsnok kíséretében. Szállás ő fensége számára kereskedő Zakariás József piactszori díszes palotájában volt rendezve, az holott is ő fenséget megérkezésekor nagyszámu néphullám várta s élén megyei alispán Gremou Dániellel a fogarasi összes papság, hivatali kár s intelligencia lelkes éljenzéssel fogadta; mit ő fensége igen kegyesen és szívélyesen viszonzott, megemlékezvén, miként 20 év előtt még látta e várost, s bárázót sok minden változott is, de örömmel constaltja, hogy a város és megye loyaltitása nem változott. Leszállása után — nem gondolva útja fáradoalmaival — az összes katonatiszt, hivatalnok kar és papság hódoló tisztelgését szokott leereszkedő kegyességével fogadta.

Másnap reggel az itt szállásoló katonai telep kisleletei kegyeskedett bíráló vizsgálat alá venni s az itt őzpontozott lovassági, gyalogsági és tüzérségi sorhadi csapatok fölött szemlét tartani. A tapasztalt kitűnő rend, katonai forgottatás s példás fegyverem fölött magas megelégedést nyilvánítani méltóztatott.

Délben a „Párizs” vendéglőben főherczeg ő fensége asztalához hívti kegyeskedett a katonai és világi kitűnőségeket, s a legkedvesebb emlékü benyomások között hagyta el városunkat délután 2 órakor.

KÜLFÖLD.

Konstantinápolyból írják a „Pol. Corr.”-nek aug. 8-áról.

A legfontosabb függő kérdés, a görög határrendezés elintézése végett még most sem nevezte ki a szultán a meghatalmazottakat, amiből tegnapielőtt és tegnap is ezzel foglalkozott a szultán elnöklése alatt a minisztartanács. E kérdés lényegét illetőleg nem történt változás. A törökök most süm akarják átengedni Janinát, sőt a palotában számos olyan befolyásos ember találkozik, a kik egyáltalában minden területátengedéssel lebeszéltek a szultánt.

Csalódik, a ki azt hiszi, hogy a külföldi diplomaták tanácsa valami különös hatást tesz a szultánra. — A szultán környezetében szokássá vált, hogy Waddigtonnal, a görögök legjelentékenyebb pártfogójával szemben, állunkat vonagatják.

Theasálból azt a jellemző részletet jelentik, hogy a mohamedán lakosság és a cigányok közt Snider-karabinokat és töltényeket osztanak szét valószínűleg a guerrilla-háborúra való tekintetből, a kik egyáltalában minden területátengedéssel lebeszéltek a szultánt.

A szultán rendkívül levette a helyzet komolysága, a melyet nem titkolhat el maga felől. — A napokban családi tanácsot hívott össze, a melyben a császári ház herczegei, sőt a szultánok is résztvettek. Miután elpanaszolták a szomoró állapotot, a melybe az Ozmán ház jutott, azt a nézetét fejezte ki a jelenlevők többsége, hogy csak

rú kilátásban, melyet a kastély emeleti részéből élvezhetnek.

Az urilak termei, melyek gr. Teleky Károlynak, a lak jelenlegi tulajdonosának rendelkezésére, vendégszeretben megnyitják a kirándulók előtt, díszesen, sok eleganciával vannak beburorva; a falakat pedig igen szép acélmetszetti képek és festmények díszítik.

Eközben a társaság férfi-tagjait Hunyadi jóságigazgató ur meginvitálta a kastély őrsi pinczébe egy kis bor-kóstolóra. A maros-újvári pincze messze földön híres kitűnő borairól; a ki lenn járt, ezuttal is constatálhatta e jó hír igazságát.

Jóformán már szűrkülni kezdett, midőn a kirándulók utolsó csapatja is elhagyta a szép kastélyt, visszatért a Ligebe, ahol már javában folyt a táncz. Ritkán látni egy vidéki városkában együtt annyi sok szép, igézőbbnél-igézőbb lányt és menyesséket, mint amennyi e rögtönzött tánczvizigalon Kolozsvárról, M.-Ujvárról, Enyedről s a vidék más pontjairól össze volt gyűlvén.

Azonban semmi sem örök. Az élvezetekben oly gazdag napnak is közeledtünk a végéhez. Még jól bele sem melegedhetünk a tánczba, s már is meg kelle válnunk a szép bányász-kisasszonyoktól.

Tíz órakor már megezőlt a különvonat és futtya. Irigy vonat, mely kiragadt az élvezet, a kedély legkedvesebb hullámzása kellős közepéből!

De menni kellett. Mindenfelé szívélyes köszöntések, még szívélyesebb istenhozzák-ok s aztán föl a cou-pékba.

Mondjunk tehát mi is, itt még egyszer szíven isten hozzád ot a derék, vendégszerető bányászoknak és bányavárosnak — a legközelebbi viszonylatáig. Mert hogy mindaz, aki eblen a kirándulónak részt vett: nem fog elmaradni egy márodikról sem, arra tizen mernék tenni egy el- lenében.

S. A.

egyetlen ember mentheti meg a birodalmat: Mahmud Nedim pasa.

A szultán levertaságáról tesz tanúságot azon nyilatkozata is, a melyet a gratuláló miniszterekhez és főméltóságokhoz intézett navenapján, midőn bizalmas beszélgetésbe ereszkedett velük. „Mi nagyon mélyen sülyedtünk — mondta Abdul Hamid — és nekem mindnyájatoknak közreműködésére van szükségem, hogy összeszedhesük magunkat. A külföldi hatalmak reformokat követelnek tőlünk, és mi vagyunk el veszte, hatóvábbis halogatjuk azokat.”

Párisból jelenti a „Neue freie Presse”, hogy a legitimitisták valami titkos actióra készülnek. Azt hírlík, hogy gyűlést fognak tartani Chambord gróffal a párt jövődől magatartásának meghatározása végett.

Konstantinápolyból jelenti a „Politische Correspondenz”: Szavfet pasának — hír szerint — sikerült a szultánt rábírnia, hogy a görög határrendezés végett felhatalmazottakat nevezzen ki. Az erről vonatkozó iradélt minden órában várják. Khalil bejt cettinyei követé nevezte ki. A sztambuli kórházban néhány choleraeset fordult elő. A hatóságok minden intézkedést megtettek a járvány továbbterjedésének meggátálása céljából.

A lapok Andrásyról.

A külügyminiszter visszavonulási szándékának kérdése élénken foglalkoztatja még most is a lapokat. A „P. L.” következetes marad önmagához. Vezércikkének tenorja azt a benyomást teszi az olvasóra, mintha már búcsuztató beszédet tartana Andrásy fölött; de önmaga is meg volna győződve, hogy Andrásyt lehetetlen most elbocsátani s nincs is rá semmi ok; ugy hogy voltaképpen nincs is helyén paréntálán Andrásy visszalépését. Azonban sokkal jellemzőbbnek tartjuk a „Lloyd” „marasztaló” cikkét, hogy sem legalább pár szót ne idézzünk belőle:

„Ez az Andrásy” — így szól egy helyen a „P. L.” — Magyarország ujkori történelmének egyik legkiválóbb tüeménnye; nagy államférfini képességeinél fogva, melyek őt kitűntetik, működésénél fogva, melyet kifejt és alkotással által lett azá. Igen, alkotásai által, mert a monarchia dualisticus berendezése, melyben egyedül vannak megadva Magyarország állami érdekeinek garantái, igen nagy részben és elvitáztalanul az ő műve; és az ő műve az, hogy a dualistien eszme az idők folyamán a nagy tévelygések dacára, melyeknek mi magunk vagyunk az okai, s dacára a heves támadásoknak, melyeknek önállóságunk ki volt téve, erőben és intensitásban nyert. És működése által, mondjuk, mert Andrásy gróf, és Andrásy gróf egyedül volt az, ki az önálló magyar állami ügynek az általános európai garantiákat megszerezte, azon erkölcsi garantiákat, melyek nélkül az állami lét vessendő, ha még egy százszorosan törvényen alapul is az. Andrásy az, ki a magyar államot az európai közösségbe bevezette, a kölcsönös viszonyt köztünk és a civilisált népek közt lehetővé tette. . .

De tán csak még sem lesz ám oly alapos a „Lloyd” értesülése Andrásy gróf definitív visszalépéséről, mint maga hiszi s már sokakkal el is bittette. — Bismarck gróf közölné a „N. D. A. Ztg.” például — a melynek szintén meg lehetős alapos értesülései szoktak lenni, határozottan kimondja, hogy nézete szerint a tények meg fogják cáfolni a „P. L.” híret.

A Dunaerődök lerombolása.

A Dunaerődök lerombolására vonatkozólag írják a „Pol. Corr.”-nak Rustukból, hogy a bolgár kormány egy pillanattig se késedelmzett, hogy az Európa által a Dunaerődök lerombolására vonatkozó ráruházott kötelezettséget teljesítse. Jóllehet az állampénztárak éppen nincsenek telve, a szilisztrai és rustuki kormányzók mégis útastítottak, hogy a lerombolási munkálatokat minden lehető eszközzel sietessék. Minthogy a szükséges alapok egyuttal át lettek küldve, az útastás követeltetett is. A szilisztrai kőműveseknek már csak csekély maradványai léteznek és Rustukban a legtöbb erődnek csak nyomai léteznek. — Csak a Levant-Tabia erőd, mely az utolsó háboruban oly jelentékeny szerepet játszott, áll még érintetlenül, de a legközelebbi napokban ennek lerombolásához is hozzáfognak. Paszenow hadügyminiszter Rustukban tudatta, hogy a fejedelm akaratá Rustukot, a tőlgi mint nyílt kereskedelmi várost látni.

Minthogy 500 munkással fognak Levant-Tabia lerombolásához, október 1-ig bízhatólag el fog tűnni a föld színéről. — Az így szabadá leendő teret az állam hír szerint Rustuk városának fogja átadni, hogy ez teret nyerjen kiterjedésre.

Hasonló leserelés megy végbe a vizen is. A csár a bolgár kormányának tudvalevőleg egy-két ágyunaszad, két jelzőhajóból, hat torpedóhajóból és egy pakoló hajóból álló kis Dunahajóhadat ajándékozott. Eleinte arról volt szó, hogy e járművek orosz személyzetek bolgár által fog helyettesíteni, míg a parancsnokok a régié maradnak. A rustuki bolgárokat ezért meglepte a múlt hó végén Sófíából érkezett parancs, hogy

nevezett hadihajókat a kikötőbe vontassák és ott teljesen lefegyverezzék. E munkával két orosz tengerész-tiszt bízott meg s ezek azt állítják, hogy munkájokat f. hó 19-ig végrehajják. Az orosz matrozok ezután Nikolajewbe fognak irányoztatni, holott helyükre senki sincs kijelölve. Más szavakkal: a kis hajóhad egyelőre holt hadi anyag maradt. Az állítják, hogy a nagyhatalmak és a porta által kedvezően fogadott eme rendszabályok kezdeményezője Sándor fejedelem volt. Ellenben Várnában hír szerint tengerész-iskola fog felállítani, mely a jövő bolgár kereskedelmi hajóhadat derék matrozokkal lesz ellátandó. A hadügyminiszter az októberben egybehívandó nemzetgyűlés elé bízhatólag egy erre vonatkozó javaslatot fog terjesztani.

Boszniaiból.

Württemberg herczeg rendeletére a második bizottság is összeült, a mely Serajevó leégett részének felépítésével foglalkozik. A bizottság egy katonából, a kormány két képviselőjéből, egy consuli képviselőből, a polgármissterből, négy városi hivatalnokból és két osztrák alattvalóból áll. Ideiglenes boltokat állítottak föl és a romok eltisztítását is megkezdtették.

Az építést új rendezési terv alapján fogják végrehajtani. Az épületek kivétel nélkül masszívok lesznek. A Ferencz-József utcában, az épségben maradt boltokat már megnyitották. A Begova mecsetnek semmi baja. A Bas-bazár és a esmalusa utcai tárház egy része a szerb templomtól a lapályig megmentetett. Az égő házakban nagy mennyiségű töltény robbant föl. Ez alkalommal fegyvereket is fedeztek föl.

A kereskedők föl akarták szökteni az élelmiszereket, ennek következtelen kihirdették, hogy a legszigoribb büntetés fogja azt éni, a ki drágábban árulja az élelmiszereket, mint eddig.

A 41. Kellner ezred 17 embert veszített sebesültekben, hiányzóban és halottakban.

A Limvonal megszállása céljából, mint a „Neue Freie Presse” értesül — a szerajevói helyőrség egy része, a mint mondják, a 4. hadosztály egyik dandára parancsot kapott, hogy készen álljon az indulásra. A megszállás még ebben a hóban meg fog történni. Hír szerint a katonai parancsnokság is értesült, hogy a novibazári zsandsák lakossága komoly ellenállásra készül.

Lapszemle.

Az Egyetértés kérdi: ha vajjon van-e okunk félni nekünk magyaroknak Taaffe gróf működésétől? Igenis van, de csak egy feltétellel. A s feltétel az, ha Tisza Kálmán véd- és dacszövetséget köt Taaffával és Andrásy gróf utódjával Magyarország ellen. Ez esetben ideiglenesen vagy veszedelm fenyegetik még azon önállóságot is, melyet Magyarországnak az 1867-iki és 1878-iki kiegyezés meghagyott. Ez esetben a vármegyék eltöröltetnek, a delegáció közös parlament rangjára emelöttek s a magyar országgyűléstől a külügyek vitatásának s indirekt adók megállapításának joga teljességgel elcsempésztetik. De hát képes-e Tisza Kálmán öszeeszküdni saját hazája ellen! Tisza Kálmán mindenre képes: ezzel legyen tisztában minden magyar ember. Történhetik azonban emberi véletlen is. Történhetik, hogy az osztrák alkotmánybű párt, mely mégis feletté tekintélyes kisebbség s mely a külügyek vitatásának bővebb jogát követeli a birodalmi tanács részére, utját tudja állni a Taaffe kabinet sok kísérletének s ez esetben a paritás nálunk is érvényesül. Legrosszabb esetben közlebb jutunk a nagy válsághoz, mely Magyarországot feltámadását szűli meg — gátolhatatlanul!

A „Független Hírlap” szerint nagy az öröm a csehék táborában. Stremayr megy és Taaffe jön. Boldog csehék! Boldog, együgyű gyermekeket alvó nép. Ujog örömeiben, hogy lesz minisztere. Ez lesz a cseh kérdés megoldása. Lesz Galicziának is minisztere. Szegény lengyelek is ugy elszoktak már az alkotmányos élettől, hogy még azt is nyereménynek tartják, hogy miniszterek lesz. És Prágában már most szentül hiszik, hogy ez a miniszter csakugyan keresztülviszi, azaz, kérelmezni fogja — a koronázást. Hát csak álmokatok jámborok!

A „Hon” azt constatálja, hogy a mi eddig történt, az alkotmányosan a dualismuskak, a parlamentarismuskak javára történt, sőt meg van győződve, hogy a monarchia érdekeinek éppen megfelelő az; de részen lesz, hogy ezentul se történneek meg egyéb. Ki legyen résen? Ki van arra hivatva? A „P. N.” azt hiszi, hogy az őirodájában és különösen az ő vezércikkírójének fejében van Magyarország, és oda adja e hivatást — a „Deák-párt”-nak. Hol létezik ez, hol van képviselve? Kormányon, képviselőházban, megyében vagy a többi politikai tényezőben? Sehol — csak egy hőbortos politikai fejében — és egy nagyon tehetetlen, kicsinyes clique vágyaiban. Nem. Magyarország érdekeit alkotmány és monarchikus állás; haladás és befolyás tekintetében a többség és ellenzék, a kormány és sajtó, a megye és a község, mindenre tege kell, hogy védje. Ez nem kizárólagos feladat. Igaz, hogy első sorban hivatva az illetékes

közegok vannak a feladatra, de semmi esetre sem egy oly párt, mely Deák nymbusa alatt, az ország érdekében, átalakult, egyesült egy másik párttal, mely szintén fölalta a közszé érdekében lételet; Deák nevét és hagyományát egy Andrásy, egy Csengery, egy Gorove, egy Szlávay és mindazok, kik valaha politikai tényezők voltak Magyarországon, nem compromittálják azzal, hogy a pártviszályt felzúszták. Ez csak azon tehetetlen, éretlen pár író feladata, a kik két lap, de nem Magyarországot felett rendelkeznek. És ennek nevét hiába veszik fel!

A „Pesti Napló” ugy találja, hogy Magyarországot az osztrák pártviszályval és Taaffe gróffal szemben csak a jóhiszemű semlegesség állapontját teheti magáévá. Annnyival inkább illik ez hozzá, mert semmi jogunk a szomszéd állam belügyeibe avatkozni, míg az a velünk kötött szerződést méltányosan megtartja. Sem tulságos bizalom, sem indokolatlan bizalmatlanság nem volna helyén. Annál kevésbbé, mert azt csak nem gondolhattuk, hogy Ausztriában örökké egy párt, a vilunk szövetséges német alkotmánypárt fog uralkodni, el kellett hár készülnie lenni arra is, hogy előbb-utóbb az ellenzék fog többségre jutni s fogja alkotmányos értelemben a kormányt átvenni. A dualismus erejét s az alkotmányos intézmények szilárdságát éppen ezen válság van hivatva bebizonyítani, s ha a próbát kiállja, a dualismus erősebb lesz e válság után, mint volt előtte. A magyar nemzet feladata öröködni a felett, nehogy a két állam közötti szerződésben csorba ejtessék.

A „Magyar Hírlap” szerint mérte volna hinni valaki 15 év előtt, hogy lesznek Coriolánok, kik sörtett ambícióból nyílt sisakkal fogják visszakövetelni a Schmerling embereit és dicseriádt zengedeznek a jégsumoritóból emlékeknek? Állítsák vissza az ország tekintélyét: melyet Tisza Kálmán eljászott! Hogy a birodalomban mi dictáltunk. Hogy az európai diplomáciában csak Budapest szerepelt, és Bécsét felelteti kezdtek. Hogy Magyarország oly állást foglalt el a világban, melyet talán soha. Hogy az udvari körökben a magyar nyelv kezd a salon nyílni lenni stb. stb. Hanem vissza kell imádkozni a régi embereket; mikor Magyarország nem volt, — hát hogy annak a „Magyarország”-nak a tekintélyét visszaszerezze. A kibék bizik az udvar, mert még soha nem tettek az udvar ellen, így tartván fenn a tekintélyt. — Uram Isten! Szabad sajtó! És az a művelt publicumnak beszél! Légy műveletlen és magyar vérem, hogy az éfele beszédekől mindenkori felforduljon a te gyomrod. — Örtize meg a te tisztia lelkeket a szent vallásosság, hogy kigyókat és bókákat ne rakassanak a te oltárodra, hogy azokat imádd. — Vigyen keresztül a jó lélek ezen a sivatag pusztaságokon, s ne birjon veled a nyomor annyira, hogy leterdepjen a sátn előtt. — Mert lenni kell, és jóni kell egy jobb világnak, mint jött Khánaán a pusztabani tévelygés után, hova csak azok nem jutottak be, kik nem bíztak az Isten jóságába: aki adja meg nekünk a mi mindennapi kenyérünket és ne vigyen a kísértettől: de megszabadítson a gonoszagtól . . .

Ő Felségének két kézirata.

Ő Felségének két kézirata, a melyben elfogadja a Stremayr miniszterium leköszönését, és Taaffe gróft bizza meg az új cabinet megalakításával, eképen szél:

Kedves dr. Stremayr! Teljesítve az ez év július 11-kén hozzám terjesztett kérelmüket, kegyelmesen indítva érem magamat a reichsráthban képviselt királyságok és tartományok összes ministeriumának lemondását, megbízom önt az új miniszterium megalakításával, és legközelebb elvárom az önnek erre vonatkozó ajánlatait.

München, 1879. aug. 10.

Ferencz József, s. k.
Stremayr s. k.

Kedves Taaffe gróf! Midőn elfogadom a reichsráthban képviselt királyságok és tartományok összes ministeriumának lemondását, megbízom önt az új miniszterium megalakításával, és legközelebb elvárom az önnek erre vonatkozó ajánlatait.

München, 1879. aug. 10.

Ferencz József s. k.

Stremayr, s. k.

Felhívás.

Az „Erdélyi hírlap” hazai ipar- és iparfejlesztő egyet” szükségének találván a hazai ipar emelése érdekében egy árucarnok felállítását, a melyben egy felől a vevő közönség biztos lehetne a szigorú ellenőrzés által, hogy kizárólag hazai iparcikket talál, másfelől a termelő hazai iparosok teljes biztosítékot nyerjenek, hogy e csarnokban készítményeik az általuk meghatározott árban árusittatnak el: egy ily árucarnoknak „az erdélyi háziipar- és iparfejlesztő egyet let árucarnoka”

czég alatt Kolozsvárt leendő felállítását iránt Demeter József kereskedő urral szerződést kötött.

E szerződés értelmében egyetünk Demeter József urat a saját egyleti tanműhelyeiben készülő cikkekre nézve kizárólagos bizományosává tette s Demeter József ur kötelezte magát, hogy azle-

Czetz Péter,

